

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 18/11
27.01.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ-78/11 од 25.03.2011. године, против правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.34845/10 од 16.11.2010. године и пресуде Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08 Пр.бр.6813/2010 од 29.09.2010. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 27.01.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.34845/10 од 16.11.2010. године и пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08 Пр.бр.6813/2010 од 29.09.2010. године и предмет враћа Прекршајном суду у Јагодини, Одељење у Ћуприји на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости овом суду против пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.34845/10 од 16.11.2010. године, којом је одбијена заједничка жалба окривљених: правног лица Р. о.д. са седиштем у Ћ. и одговорног лица Ђ.Д. из Ћ. и потврђена пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08 Пр.бр.6813/2010 од 29.09.2010. године, којом су окривљени правно лице Р. о.д. са седиштем у Ћ. и одговорно лице Ђ.Д. из Ћ. оглашени кривим због прекршаја из члана 72. став 1. и став 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, због тога што је у поступку канцеларијске контроле утврђено да нису извршили исплату зарада радницима у периоду од 01.09.2007. године до 31.12.2007. године и нису обрачунали и уплатили допринос за обавезно социјално осигурање на минималну прописану основицу до 30. у месецу за претходни месец, због чега су осуђени на новчану казну и то правно лице у износу од 100.000,00 динара, а одговорно лице у износу од 6.000,00 динара, с тим да ће се у случају неплаћања изречених новчаних казни у року од 15 дана по правноснажности пресуде иста наплатити принудним путем у смислу члана 38. Закона о прекршајима.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу и против првостепене пресуде Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 3. у вези члана 113. став 3. тачка 15. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 2. и тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка јер окривљено правно лице у прекршајном поступку није саслушано пре доношења одлуке. Писану изјаву у име окривљеног правног лица потписао је директор Ђ.Д, који је у овом прекршајном предмету одговорно лице, због чега на основу члана 113. став 2. Закона о прекршајима није могао бити представник правног лица, а правно лице је сагласно одредби члана 111. став 2. истог Закона требало да за представника правног лица одреди друго лице из реда својих чланова или другог радника у том правном лицу. Даље наводи да је погрешно закључивање првостепеног и другостепеног прекршајног суда да околност што је рачун окривљеног правног лица био у блокади не представља околност која искључује прекршајну одговорност због неисплате зараде радницима и уплате социјалног осигурања обзиром да је Законом о платном промету изричито забрањено плаћање пореских и других обавеза блокираног правног лица, осим наплате потраживања због којих је извршена блокада рачуна. Предлаже да суд захтев уважи, преиначи или укине побијане пресуде а предмет врати прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану и првостепену пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-106 Прж.34845/10 од 16.11.2010. године и Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Ћуприји III-08 Пр.бр.6813/2010 од 29.09.2010. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 3. у вези члана 113. став 3. тачка 15. Закона о прекршајима. Ово стога што је по налажењу овог суда погрешно становиште из побијаних пресуда да околност блокаде рачуна окривљеног правног лица у критично време не представља околност која искључује прекршајну одговорност истог за прекршај из члана 72. став 1. и став 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање јер код блокаде рачуна у поступку принудне наплате постоји фактичка и правна немогућност плаћања, с обзиром да је Законом о платном промету ("Сл. лист СРЈ" бр. 3/02 и 5/03 и "Сл. гласник РС" бр. 43/04) изричито забрањено плаћање пореских и других обавеза блокираног правног лица, осим наплате потраживања због којих је извршена блокада рачуна. Одредбом члана 48. став 8. наведеног Закона је изричито забрањено да дужник може плаћати или да се његова средства на блокираним рачунима могу користити за принудну наплату по другом основу, осим за извршење обавеза дужника због којих су блокирани његови рачуни. Са изнетих разлога побијане пресуде су донете уз битну повреду одредаба члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима.

Поред наведеног побијане прекршајне пресуде су донете и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 3. у вези члана 113. став 3. Закона о прекршајима јер према образложењу првостепене пресуде произилази да је окривљено правно лице уредно примило позив ради саслушања, али да се није одазвало нити да је свој изостанак оправдало, па првостепени суд на основу члана 85. став 3. Закона о прекршајима налази да саслушање представника окривљеног правног лица није нужно. Одлучујући о жалби другостепени прекршајни суд налази да је првостепена пресуда донета уз правилну примену одредбе члана 85. став 3. Закона о прекршајима, без испитивања овлашћеног представника правног лица, а затим даје противуречне разлоге да обзиром да се у списима предмета налази писана изјава у име окривљеног правног лица потписана од стране директора Ђ.Д, који у овом прекршајном предмету одговорно лице и који на основу члана 113. став 2. Закона о прекршајима није могао бити представник правног лица да је суд био дужан да позове правно лице да у року од 8 дана одреди другог представника. У проведеном поступку ни првостепени ни другостепени прекршајни суд није испитао да ли има околности које искључују прекршајно гоњење, односно да ли је наступила застарелост прекршајног гоњења у смислу члана 235. став 1. тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, налазећи да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка од утицаја на законито и правилно доношење одлуке, Врховни касациони суд је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, уважио захтев и укинуо првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање Прекршајном суду у Јагодини, Одељење у Ћуприји, који је у поновном поступку дужан да поступи по члану 269. Закона о прекршајима.
ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.